

49

TREND

כל מה שמעניין בעיצוב

אלגנטיות גולמית
האדריכל פיצו קדם בונה בתים
שמספרים סיפור
צבעוניות מודרנית
שילובים הם שם המשחק של
המעצבת מיכל שטיינפלד
מבחן בד
מגמות וטרנדים לשנת 2017-2018,
בתערוכת Heimtextil
מבזקי עיצוב
חדש על המדף

9771565773005 01
08/01/2017 טרנד

אלגנטיות גולמית

האדריכל פיצו קדם בונה בתים שמספרים סיפור. הבית הזה מציג עלילה בה מתקיים משחק בין קל לכבד, בין גולמי לאלגנטי, בין שורשי למרחף. המשחק הזה טומן בחובו כ(ל)לים של יצירת מתח בין חומרים מעולמות מנוגדים, ושילובם בקפידה בחזיתות ובפנים הבית שמתמזגים זה לזה ויוצרים חלל הרמוני של מסה עם אמירה חזקה במרחב.

כתיבה: עינת רייטן
צילום: עמית גירון
אדריכלות: פיצו קדם אדריכלים
צוות תכנון: פיצו קדם, נועה גרומן
אדריכלית אחראית: נועה גרומן
ניהול וביצוע: אסף לופו
תכנון תאורה: אורלי אברון אלקבס
סטיילינג לצילומים: אתי בוסקילה
מיקום: מרכז הארץ, 500 מ"ר

יצירה אדריכלות הטומנת בחובה משחק בין מסות, וחומרים מעולמות מנוגדים כמו הבטון הגולמי והזכוכית האלגנטית

בקיר הבזלת מושתלים גופי תאורה ומסמלים היעדרות נוכחת - היעדרות של גופי התאורה ונוכחות האור

בית שתכנן האדריכל פיזו קדם הוא יצירה אדריכלית הטומנת בחובה משחק בין מסות, שמתאפשר בזכות השימוש בחומרים שבאים מעולמות מנוגדים כמו הבטון הגולמי, האל-זמני, והזכוכית האלגנטית. בבסיס התכנון נמצא הקו שבפשטותו מסוגל לבטא את הרעיונות המורכבים ביותר כמו תנועה או התכנסות, לצד היכולת לבטא גבול - כזה התחום בין עולמות ובו בזמן מפגיש ביניהם זה לצד זה. ככזה, הוא קו הגבול שבין החומרים הללו, שמפריד ביניהם ומפגיש אותם סימולטנית. במבנה הזה הקו משמש כגבול בין חומרים אך לא רק, אלא גם מחדד את תנועתיות הבית ממזרח או מגלה את התנועה שבתוך הבית כשהוא פוער חלון בבטון מדרום. כך נוצרה מעטפת מינימליסטית שמציגה לראווה שלוש מסות העומדות זו על זו, היוצרת תחושת אי-נוחות אצל המתבונן לגבי הקונסטרוקציה שלא ברור בה איך כל מסה תומכת או נתמכת בשנייה וכיצד המבנה עומד איתן ויציב.

פיזו קדם

בעוד שהחזית הקדמית שומרת על אטימות כלפי הרחוב החזית האחורית חשופה כליל לכיוון הבריכה

נוף תאורה מעל פינת האוכל מתכתב עם הצבעוניות והצורניות של המטבח שמולו

מצליחה להעביר אור טבעי וליצור קלילות מחד, ולשמור על נוכחות מאידך. הזכוכית הזו יוצרת את פאטיו הכניסה השטוף באור שמש, שמתוכו צומחים במבוקים שמלווים את הכניסה לבית ומכניסים מין החוץ אל הפנים. מעל קיר המסך נמצאת מסת הביניים שהיא יציקת בטון חשוף, והקומה העליונה חוזרת על קיר המסך כקוביית זכוכית שכאילו הונחה ללא מאמץ בראש המבנה. בחזית לכיוון הבריכה, כובד המשקל של הבטון נחלש בכוונה תחילה ע"י פעירת חלון זכוכית דינמי עם קו מיתאר בזוויות משתנות שמבטאות תנופה, כאילו הבית יכול לפרוץ החוצה מגבולות המגרש אם רק יחפוץ בכך.

לכל אחת מארבע חזיתות הבית הנראות הייחודיות לה, אך כולן עשויות אותם חומרים, שהמינונים השונים שלהם בכל אחת מהן מתווים את האופי והשוני שלהן זו מזו: החזית הקדמית שומרת על אטימות כלפי הרחוב ומייצרת תחושת עמידות, של גב חזק ששומר על יציבות ופרטיות. לעומתה, בחזיתות הצד מתחילות תהליך חשיפה לעבר החזית האחורית שחשופה כליל לכיוון הבריכה.

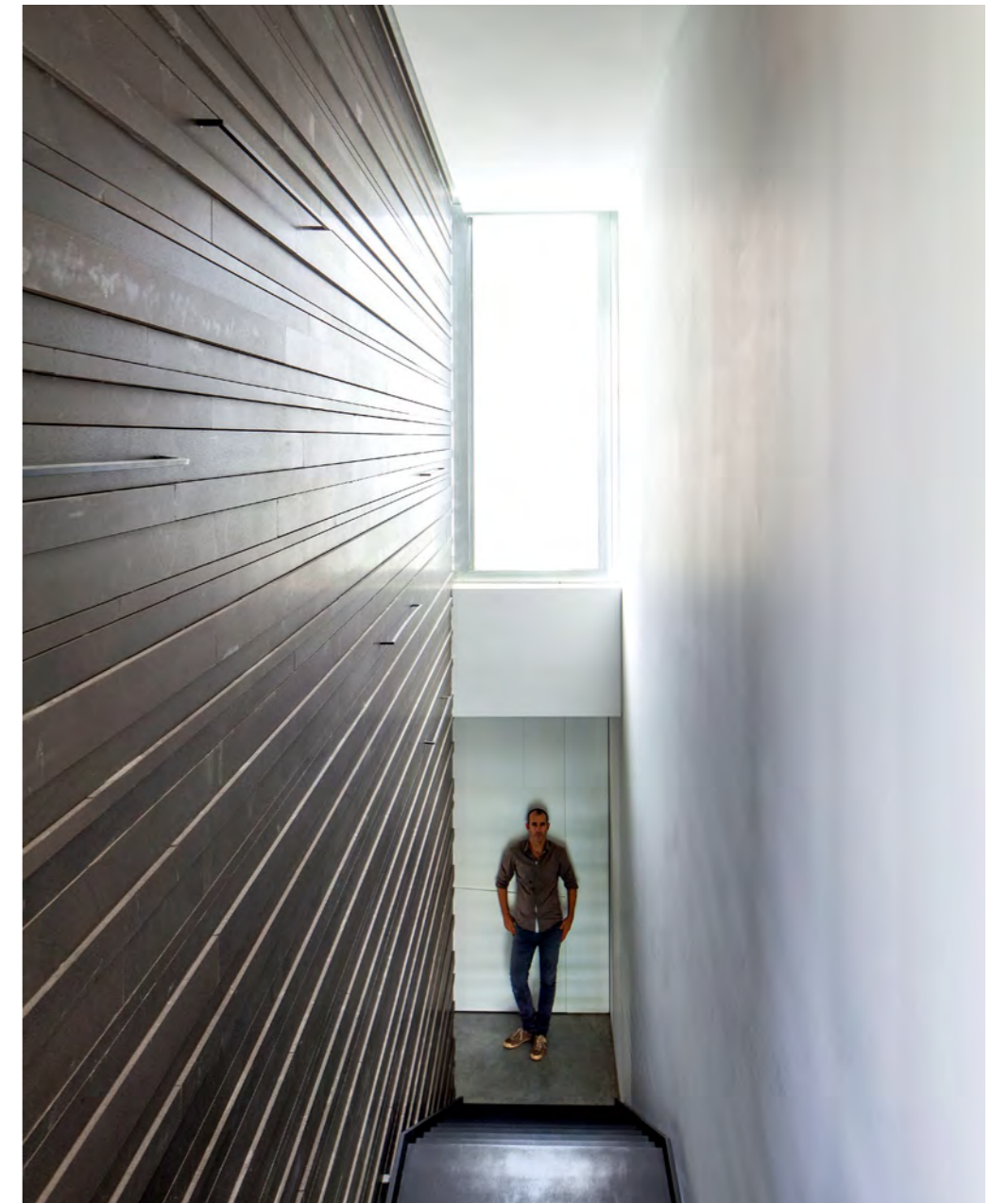
בחזית הקדמית יושמה זכוכית UGLASS כקיר מסך לא-שגרתי, המתקבל בזכות בחירה בחומר שמגיע בלוחות ללא חלוקה אופקית ומכאן הופעתו הייחודית. פה נבחרה זכוכית שאינה שקופה, ושבאטימות שלה

פאטיו הכניסה שטוף באור שמש ומתוכו צומחים במבוקים שמלווים את הכניסה לבית ומכניסים מין החוץ אל הפנים

המטבח נראה כמו גוש קרח לבן, מאופיין במקצב שמופיע בארונות ובמשטח העבודה

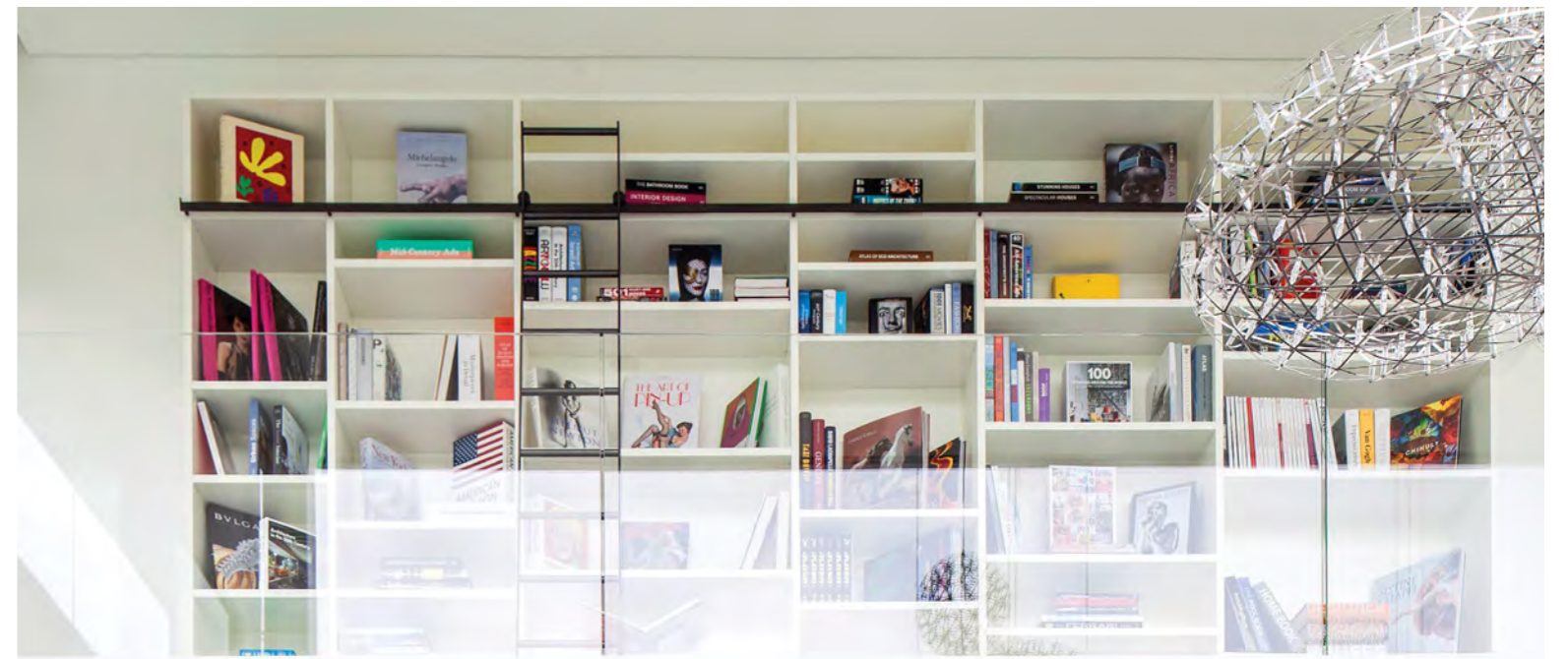
לאורך מדרגות הבית מופיעה בזלת בחיתוכים א-סימטריים תלת-מימדיים ומדגישה את הקו האנכי של המדרגות

"מעל קיר המסך נמצאת מסת הביניים שהיא יציקת בטון חשוף, והקומה העליונה חוזרת על קיר המסך כקוביית זכוכית שכאילו הונחה ללא מאמץ בראש המבנה. בחזית לכיוון הבריכה, כובד המשקל של הבטון נחלש בכוונה תחילה ע"י פעירת חלון זכוכית דינמי עם קו מיתאר בזוויות משתנות שמבטאות תנופה, כאילו הבית יכול לפרוץ החוצה מגבולות המגרש אם רק יחפוץ בכך."

העמודים הפנימיים מאפשרים לאלמנטים החומריים לבלוט בחזיתות

בסלון ובפינת האוכל נמשך הקו המהודק והמינימליסטי של האדריכלות, ובתוך הבית נעשה שימוש בבטון גם בקירות וגם ברצפה שיוצרת תחושה שהחומר הזה עוטף סכל כיוון, כשמאחורי הבחירה הזו עומדת התפישה העיצובית של אמונה בשפה אחת ולא בניבוב חומרים. בה בעת הריהוט מרכך את האדריכלות- גם בחומרות כדוגמת רכות של בדים, וגם בצורניות כדוגמת השולחנות המעוגלים. עוד דרך לריכך החלל היא הכנסת צבע, ופה מופיעות נגיעות של צהוב באקססוריוז ובריהוט הנייד, צבע שעובד טוב עם הבטון והלבן שסביבו. מעל כל אלה חולש גוף התאורה שמרכך את הקונטרסט בין הקווים הישרים וכובד המסה ומייצר קלילות בחלל. חלל הסלון כפול ופתוח כלפי הגינה הדרומית והמערכת יוצר קשר מבטים בין החוץ והפנים. תודות לקונסטרוקציה פנימית האלמנטים החומריים בולטים בחזיתות, ומשרתים בנוכחותם המלאה את סיפור הבית. פועל יוצא מכך הוא שהחזית האחורית בולטת בשקיפותה ומהבריכה שצמודה לסלון הבית נראה כמעט מרחף. הפרטים סביב הבריכה מדויקים ברמת גימור גבוה עד כדי ששפת הבריכה נראית כחלק מהריצוף. על כל אלה משקיפה הספרייה שמעל הסלון ובכך אחראית על הקשר בין החללים ועל השיח איתו שמייצר דיאלוג. תפקיד נוסף יש לה בהכנסת צבעוניות למרחב ששומר על איפוק בגווניו, כמו גם נגיעה של תרבות. ←

הספרייה אחראית על הכנסת צבעוניות למרחב ששומר על איפוק בגווניו, כמו גם הכנסת תרבות. נגיעות של צהוב באקססוריוז ובריהוט הנייד עובדות טוב עם הבטון והלבן שסביבו

שימוש בחומרים וצבעים- תפישה עיצובית של אמונה בשפה אחת ולא בגיבוב חומרים

“בסלון ובפינת האוכל נמשך הקו המהודק והמינימליסטי של האדריכלות, ובתוך הבית נעשה שימוש בבטון גם בקירות וגם ברצפה שיוצרת תחושה שהחומר הזה עוטף מכל כיוון, כשמאחורי הבחירה הזו עומדת התפישה העיצובית של אמונה בשפה אחת ולא בניבוב חומרים.”

הספרייה שמעל הסלון משקיפה עליו ובכך אחראית על הקשר בין החללים

חדר העבודה שמשקיף על הפאטיו עם נגיעה של צהוב

לשני חלקים כבחירה עיצובית כשכל חלק מקבל צבע אחר- צבעוניות, שכמו בשאר הבית, בוחרת בלבן ואפור כגוונים שלה, מתוך ידיעה עתידית שהחיים עצמם יכניסו צבעים נוספים, שעבורם צריך לייצר בסיס מונוכרומאטי וניטרלי. מלבד הקומה הציבורית השיח בין חללים מתרחש בכל הבית, ולא בכדי ייצו מעיד שבתהליך העבודה שלו הוא סתכן בחתך, בניגוד לתכנון בתכנית שמקובל בקרב רוב אנשי המקצוע, שכן הקשר הזה בין החללים אקוטי לדינמיקה של הבית. דוגמא נוספת לכך אפשר למצוא גם במפגש שבין פינת העבודה והפאטיו שצופים זה על זה. לאורך מדרגות הבית מופיעה בזלת בחיתוכים א-סימטריים תלת-מימדיים ומדגישה את הקו האנכי של המדרגות. בקיר הבזלת הזה מושגים גופי תאורה שבליה הפכים לחלק ממנה, ומסמלים

היעדרות נוכח - היעדרות של גופי התאורה ונוכחות האור. המדרגות מובילות מטה ומעלה- מלבד הקומה הציבורית פרוגרמת הבית כוללת מרתף שבו חדרי הילדים עם חצרות צמודות, האחת כפאטיו שמוליך לכניסה, והשנייה מלווה את הקומה ואחראית על אור, אוויר ופרטיות. גרם מדרגות שעולה לקומה השנייה מביא לחדר עבודה וחדר ילדים, ונמשך לקומה האחרונה חביבה, בה סוויטת ההורים, שמפנקת ב'קוויז' ופינות שיזוף ונסוגה מקו הבניין ליצירת פרטיות. פיזור החדרים לארבע קומות מייצר פרטיות בכל אחד מהם והגלוי לעין נגלה במידה, כך שיחד עם זה שהבית חשוף הוא איננו חושפני בזכות מינון נכון של שקיפות שמשולב במחשבה על מי שגר בבית. ■

כשהרפפות מורמות ניבטת מבחוץ הצמחייה שמביאה לידי ביטוי את חווית המגורים בארץ. לדידו של האדריכל תרבות המגורים הישראלית משתמשת הרבה בחוץ ולכן התכנון הוא לא של פנים מול חוץ אלא של המגרש כיחידה אחת, שמבטלת את החיץ בין הפנים והחוץ ורוצה ליצור רצף אחד. כיוון שהבית צריך להתאים את עצמו לחיים של התרבות בה הוא נבנה כמו גם לאקלים, זכוכיות הבית משולבות תריסי רפפה בזכות טכנולוגיה מתקדמת- היא מאפשרת להכניס אותם לתוך החלונות ולהעלים אותם כשאין בהם צורך מחד, ולשמור על אקלים הבית במידת הצורך מאידך.

לצד הסלון נמצא המטבח שנראה כמו פסל של גוש קרח לבן, מאופיין במקצב שמופיע בארונות, במשטח העבודה ונמשך אפילו לקולט. משטח העבודה נחתך

תודות לקונסטרוקציה פנימית, החזית האחורית בולטת בשקיפותה ומהבריכה הבית נראה כמעט מרחף